

Til *landbrugsministeren* (17/2 82) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvilken betydning har vejgrøfter, hvad angår dræning og afvanding fra landbrugsjorder?«

Begrundelse

Grunden til, at spørgsmålet rejses, er, at man i Nordjyllands amt har tanker om i fremtiden at sløjfe vejgrøfter både ved nyanlæg af veje og ved omlægning og udvidelser af nuværende veje.

Da det er spørgerens opfattelse, at vejgrøfter i al almindelighed er en væsentlig del af det, der skal til for at bortlede dels overfladevand fra landbrugsjorder, men også i nogle tilfælde er en del af et dræningssystem i landbruget, vil det interessere spørgeren at få landbrugsministerens vurdering af, hvad det vil betyde, at man i fremtiden sløjfer alt, hvad der hedder vejgrøfter, ved nyanlæg eller udvidelser af vejnettet.

Besvarelse (25/2 82):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

I de fleste tilfælde har vejgrøfter ingen større afvandingsmæssig betydning for landbruget. Dette bekræftes bl.a. ved oplysninger fra statens jordlovsudvalg, der administrerer loven om tilskud til dræning og vanding.

Vejgrøfter har til formål dels at modtage afløb af overfladevand fra vejen, dels at modtage drænvand fra vejens grusunderlag og det derunder liggende jordlag i en dybde på omkring 50 til 100 cm.

I de sidste 10–15 år er der på strækninger af de nye motorveje (hvor vejen er i niveau med det omgivende areal) – i stedet for vejgrøfter – anlagt »trug« med nedløbsbrønde, der leder vandet til et rørsystem. Enkelte steder i landet indgår vejgrøfterne i et grøftesystem til afvanding af jordbrugsarealer. Der er her tale om ældre veje på lavtliggende arealer. Da vejgrøfter dels opmagasinerer vejvand, dels udgør en del af vejens nedsivningsareal, kan en rørlægning af vejgrøften i visse tilfælde bevirke, at den derved øgede afstrømning af overfladevand fra vejen i større eller mindre grad overbelaster mindre drænsystemer på landbrugsjord, hvis vejvandet får afløb til en rørledning, der indgår i et sådant drænsystem.

Vil en rørlægning af vejgrøfter eller anlæg af nye vejstrækninger, med eller uden vejgrøfter, skade afvandingen – eller muligheden for fremtidig afvanding – af interesserede landbrugsarealer, er landmanden beskyttet af vandløbslovens regler. I sådanne tilfælde er fremgangsmåden den, at vejbestyrelsen indbringer sagen for en landvæsensret. Ved forlig for eller kendelse fra landvæsensretten pålægges det derefter vejbestyrelsen at udføre de nødvendige foranstaltninger til sikring af landmandens afvandingsmuligheder. Der kan i denne forbindelse særligt peges på § 4, stk. 1 og 3, § 94, stk. 2 og 3, og § 100 i vandløbsloven (lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973).

Endelig skal nævnes, at rørlægning af vejgrøfter, for så vidt angår afledning af vejens overfladevand, er et spildevandsanlæg og derfor skal godkendes af amtsrådet (jfr. bekendtgørelse nr. 174/1974 – Spildevandsbekendtgørelsen, § 29).

Spm. nr. 271

Til *miljøministeren* (17/2 82) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvilken betydning for faunaen, herunder især de dyr, insekter og padder, som opholder sig i nærheden af våde områder, vil en nedlæggelse af vejgrøfter i forbindelse med nyanlæg af veje eller ændring af vejanlæg have?«

Begrundelse

Grunden til spørgsmålet er, at man i Nordjyllands amt har planer om, at der i fremtiden ved nyanlæg af veje ikke længere skal laves vejgrøfter, og ved udvidelse eller omlægning af eksisterende veje skal vejgrøfterne sløjfes.

Det, som spørgeren er interesseret i, er at vide, hvilken betydning det kan få for faunaen og dyrelivet, insekter og ikke mindst de padder, som ifølge lovgivningen er totalt freddede.

Spørgeren har den opfattelse, at de områder, som ovennævnte dyrearter har til rådighed, i forvejen er meget små, og at vejgrøfterne vel nok er en væsentlig del af det område, som bør bevares for den frie fauna, så vidt det overhovedet er muligt.